

بنام خدا

بهنام فرزانه

شماره دانشجویی : ۹۴۱۴۷۳۴

سوالات سمینار درس امنیت شبکه

موضوع سمینار: تشخیص نفوذ در اینترنت اشیا

استاد مربوطه : آقای دکتر فانیان

۱. مفهوم اینترنت اشیا و فازهای مربوط به عملیات اینترنت اشیا را بیان کنید؟

اصطلاح اینترنت اشیا یا IoT برای اولین بار توسط کوین اشتون، مدیر مرکز Auto-ID در MIT در سال ۱۹۹۹ ارائه شد. مفهوم اصلی اینترنت اشیا، توسعه هوشمندی محیط و کنترل مستقل است. در واقع اینترنت اشیا به عنوان یک زیرساخت جهانی پویا تعریف شده است با قابلیت خودپیکربندی مبتنی بر پروتکل‌های سازگار و استاندارد که در آن اشیا فیزیکی و مجازی، هویت، خصوصیات فیزیکی و شخصیت مجازی دارند و قادر به استفاده از رابط‌های هوشمند هستند و به عنوان یک شبکه اطلاعاتی یکپارچه شده اند.

عملیات IoT شامل سه فاز متمایز است: فاز جمع‌آوری، فاز انتقال، فاز پردازش و مدیریت و بهره‌وری. در فاز جمع‌آوری هدف جمع‌آوری داده در مورد محیط فیزیکی است. این فاز اشاره به LLNها دارد. فاز انتقال به انتقال داده جمع‌آوری شده در فاز قبلی به برنامه‌های کاربردی و متعاقباً به کاربران کمک می‌کند. در فاز آخر، برنامه‌های کاربردی، داده را برای به دست آوردن اطلاعات در مورد محیط فیزیکی پردازش می‌کنند.

۲. شبکه‌های کم توان و پراتلاف چه نوع شبکه‌هایی هستند؟

اشیای هوشمند معمولی دارای چندین کیلوبایت حافظه، یک میکروکنترلر کوچک و منبع انرژی محدود می‌باشند اما می‌توانند شبکه‌های حسگری که به طور بالقوه متشکل از صدها هزار گره می‌باشند را تشکیل دهند. اینگونه شبکه‌ها به طور معمول به عنوان شبکه‌های کم توان و پراتلاف یا LLN شناخته می‌شوند و این نام برگرفته از محدودیت جدی انرژی و گسترش این شبکه‌ها در محیط‌های غیر قابل پیش‌بینی می‌باشد. تجهیزات شبکه‌های کم توان و پراتلاف دارای منابع محدود از قبیل پردازشگر، حافظه، باتری و ارتباط رادیویی ناپایدار می‌باشند. اندازه کوچک، توان کم و هزینه پایین تولید تجهیزات اینگونه شبکه‌ها محدودیت منابع در آنها را موجب می‌شود.

۳. شبکه‌های 6lowpan به چه شبکه‌هایی گفته می‌شود؟

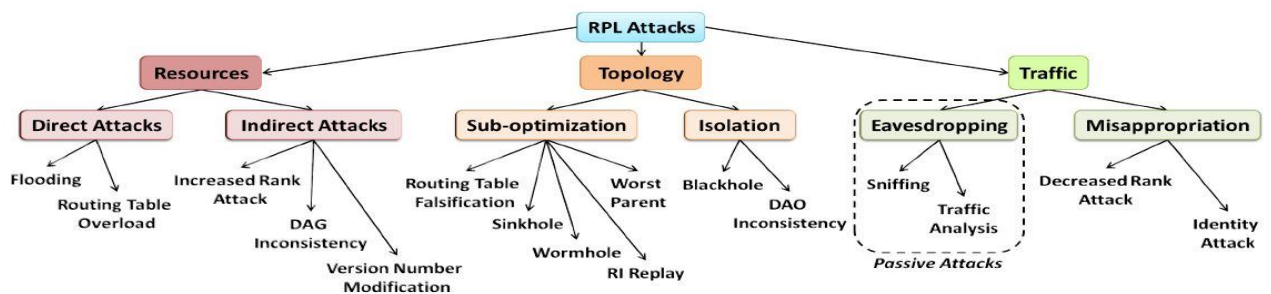
شبکه حوزه‌ی شخصی بی‌سیم کم توان روی IPV6، یک شبکه ارتباطی کم توان و کم هزینه است که دستگاه‌های بی‌سیم منبع محدود، معمولاً حسگرهای بی‌سیم یا محرک‌ها را با استفاده از IPV6 متصل می‌کند. همچنین، یک فشرده‌سازی سرآیند تعریف می‌کند و مشخص می‌کند که چطور بسته‌ها در شبکه‌های بی‌سیم مسیریابی شوند که از پروتکل IEEE 802.15.4 در لایه لینک و فیزیکی استفاده می‌کند. همچنین تکه‌تکه شدن داده گرام IPV6 را تعریف می‌کند، وقتی که اندازه داده گرام بیشتر از ۱۲۷ بایت باشد که حداکثر واحد انتقال IEEE 802.15.4 می‌باشد. شبکه‌های 6LOWPAN ارتباطات چندگامی یا Multihop را پشتیبانی می‌کنند که گره‌ها می‌توانند بسته‌ها را به نمایندگی از سایر گره‌ها ارسال بکنند. انرژی یکی از منابع کمیاب در شبکه‌های 6LOWPAN می‌باشد. با توجه به اتصال جهانی IP، این شبکه‌ها نسبت به بیشتر حملات موجود در برابر شبکه‌های حسگر بی‌سیم به علاوه حملات از اینترنت آسیب‌پذیر است.

۴. در مورد پروتکل مسیریابی RPL در شبکه‌های کم توان و پراتلاف توضیح دهید؟

RPL، پروتکل مسیریابی IPV6 برای شبکه‌های کم توان و پراتلاف و یک پروتکل مسیریابی استاندارد برای اینترنت اشیا است. RPL در درجه اول در یک شبکه 6LOWPAN استفاده می‌شود. این پروتکل، یک گراف جهت‌دار بدون دور مقصدگرا (DODAG) بین گره‌ها در یک 6LOWPAN ایجاد می‌کند. همچنین، ترافیک یک‌سویه به سمت یک ریشه گراف جهت‌دار بدون دور مقصدگرا و ترافیک دوسویه بین دستگاه‌های 6LOWPAN و بین دستگاه‌ها و ریشه‌ی DODAG (معمولاً 6BR) را پشتیبانی می‌کند. RPL پروتکل فعال است و به محض شروع کار شبکه شروع به مسیریابی می‌کند. در شبکه هر گره یک سرخوشه دارد که مانند درگاه برای آن گره عمل می‌کند. اگر گره برای هدایت بسته اطلاعاتی در جدول مسیریابی خود برای آن بسته نداشته باشد، آن را به گره سرخوشه خود هدایت می‌کند. این هدایت تا جایی ادامه خواهد داشت که گره به مقصد یا به گره سینک برسد که اطلاعات مربوطه را داشته باشد. گره سرخوشه بنابراین دارای جدول مسیریابی بزرگتری خواهد بود. انتخاب مسیر یکی از فاکتورهای مهم در RPL است. بسته‌های RPL می‌توانند بر اساس سه الگوی ترافیکی ارسال شوند: ترافیک چند نقطه‌ای به تک نقطه‌ای از برگ‌ها به سمت ریشه با مسیرهای روبه بالا- تک نقطه‌ای به چند نقطه‌ای از ریشه به سمت برگ‌ها با استفاده از مسیرهای رو پایین - نقطه به نقطه با استفاده از هر دو مسیر رو به بالا و رو به پایین. پروتکل مسیریابی RPL می‌تواند به حملات مسیریابی در برابر شبکه‌های حسگر بی سیم و همچنین به حملات در برابر اینترنت اشیا آسیب‌پذیر باشد.

۵. حملات روی پروتکل مسیریابی RPL به چند دسته تقسیم می‌شوند؟

حملات روی RPL به سه دسته تقسیم می‌شود: دسته اول، حملات اتلاف منابع شبکه (انرژی، حافظه و توان) را پوشش می‌دهد. این حملات به طور خاص به چنین شبکه‌های محدودی آسیب می‌رسانند، به این دلیل که آنها تا حد زیادی طول عمر دستگاه‌ها و در نتیجه طول عمر RPL را کاهش می‌دهند. دسته دوم، شامل حملات با هدف توپولوژی شبکه RPL است و عملکرد عادی شبکه را مختل می‌کنند. دسته سوم، مربوط به حملات در مقابل ترافیک شبکه هستند. در شکل زیر دسته‌بندی حملات علیه RPL با جزئیات آمده است.

۶. علی‌رغم بلوغ فناوری سیستم تشخیص نفوذ برای شبکه‌های سنتی، چرا راه حل‌های

فعلی برای سیستم‌های اینترنت اشیا کافی نیستند، توضیح دهید؟

به دلیل ویژگی‌های خاص IoT که توسعه سیستم تشخیص نفوذ را تحت تاثیر قرار می‌دهد، راه‌حل‌های فعلی برای سیستم‌های IoT ناکافی هستند. در ابتدا، ظرفیت حافظه و پردازش نودهای شبکه که میزبان عامل‌های سیستم تشخیص نفوذ هستند، یک مسئله مهم است. شبکه‌های IoT از نودهای با منبع محدود تشکیل می‌شوند. بنابراین پیدا کردن نودها با توانایی پشتیبانی از عامل‌های سیستم تشخیص نفوذ در سیستم‌های IoT سخت‌تر است. دوم، ویژگی‌های عملی مرتبط با معماری شبکه است. در شبکه‌های سنتی، سیستم‌های انتهایی مستقیماً به نودهای خاص مثل سویچ و روتر متصل هستند که مسئول انتقال بسته‌ها به مقصد هستند اما شبکه‌های IoT معمولاً به صورت multihop هستند و نودهای عادی ممکن است به صورت همزمان بسته‌ها را انتقال دهند و به عنوان سیستم انتهایی عمل کنند. ویژگی آخر مرتبط با پروتکل‌های شبکه است. شبکه‌های IoT پروتکل‌هایی استفاده می‌کنند که در شبکه‌های سنتی قرار نگرفته‌اند، مثل IEEE 802.15.4، Lowpan، RPL و Coap.

۷. از نیازمندی‌های سیستم تشخیص نفوذ در اینترنت اشیا چند مورد را نام ببرید؟

اجرای سریعتر-حافظه مورد استفاده کوچکتر-کاهش محاسبات-داشتن تنوعی از داده یادگیری-نیازمندی‌های کم ادغام داده.

۸. دسته‌بندی سیستم تشخیص نفوذ در اینترنت اشیا را براساس متد تشخیص شرح دهید؟

دسته‌بندی براساس متد تشخیص به صورت مبتنی بر امضاء، مبتنی بر ناهنجاری، مبتنی بر مشخصات و ترکیبی است.

در حالت مبتنی بر امضاء، الگوهای نفوذ از پیش ساخته شده (امضاء) به صورت قانون نگهداری می‌شوند. به طوری که هر الگو انواع متفاوتی از یک نفوذ خاص را در بر گرفته و در صورت بروز چنین الگویی در سیستم، وقوع نفوذ اعلام می‌شود. در این روش‌ها، معمولاً تشخیص دهنده دارای پایگاه داده ای از امضاءها یا الگوهای حمله است و سعی می‌کند با بررسی ترافیک شبکه، الگوهای مشابه با آنچه را که در پایگاه داده خود نگهداری می‌کند، بیابد. این دسته از روش‌ها تنها قادر به تشخیص نفوذهای شناخته شده می‌باشند و در صورت بروز حملات جدید در سطح شبکه، نمی‌توانند آن‌ها را شناسایی کنند و مدیر شبکه باید همواره الگوی حملات جدید را به سیستم تشخیص نفوذ اضافه کند. از مزایای این روش دقت در تشخیص نفوذهایی است که الگوی آنها عیناً به سیستم داده شده است.

در حالت مبتنی بر ناهنجاری، یک نما از رفتار عادی ایجاد می‌شود. یک ناهنجاری ممکن است نشان دهنده یک نفوذ باشد. برای ایجاد نماهای رفتار عادی از رویکردهایی از قبیل شبکه‌های عصبی، تکنیک‌های یادگیری ماشین و حتی سیستم‌های ایمنی زیستی استفاده می‌شود که ممکن است برای نودهای ظرفیت پایین شبکه‌های IoT خیلی سنگین باشد. بنابراین رویکردهای مبتنی بر ناهنجاری برای شبکه‌های IoT باید این خصوصیات را به حساب بیاورند. برای تشخیص رفتار غیرعادی، باید رفتارهای عادی را شناسایی کرده و الگوها و قواعد خاصی برای آن‌ها پیدا کرد. رفتارهایی که از این الگوها پیروی

می کنند، عادی بوده و رویدادهایی که انحرافی بیش از حد معمول آماری از این الگوها دارند، به عنوان رفتار غیرعادی تشخیص داده می شود. نفوذهای غیرعادی برای تشخیص بسیار سخت هستند، چون هیچگونه الگوی ثابتی برای نظارت وجود ندارد. معمولاً رویدادی که بسیار بیشتر یا کمتر از دو استاندارد انحراف از آمار عادی به وقوع می پیوندد، غیرعادی فرض می شود.

در حالت مبتنی بر مشخصات، یک کارشناس باید به طور manually و دستی قوانین هر مشخصات را تعریف کند. نفوذ زمانی تشخیص داده می شود که رفتار شبکه از تعاریف مشخصات منحرف شوند. در این حالت نیاز به فاز آموزشی نیست و فوراً پس از تنظیم مشخصات می توانند شروع کنند. با این حال ممکن است مشخصات دستی تعریف شده ممکن است با محیطهای سازگار نباشد و مستعد خطا و مصرف زمان باشد.

در حالت ترکیبی، ترکیبی از حالت های فوق استفاده می شود.

۹. دسته بندی سیستم تشخیص نفوذ در اینترنت اشیا را براساس معماری سیستم تشخیص

شرح دهید؟

دسته بندی براساس معماری سیستم تشخیص به صورت Stand-Alone ، Distributed & Cooperative ، Hierarchical و Mobile Agent است.

Stand-Alone: هر نود ناظر اطلاعات را جمع آوری کرده و تشخیص نفوذ را خودش انجام می دهد. نود ناظر ممکن است متمرکز یا توزیع شده باشد. در معماری با نود ناظر متمرکز، هر نود شبکه به عنوان یک نود ناظر عمل می کند. در معماری با نود نود ناظر توزیع شده، هر نود ناظر ناحیه خاصی از شبکه را نظارت می کند و هر نود حسگر باید داخل ناحیه حداقل یک نود ناظر باشد. هر نود ناظر تشخیص نفوذ مستقلاً دارد.

Distributed & Cooperative: عامل های سیستم تشخیص نفوذ روی هر نود ناظر اجرا می شوند. کل نودهای ناظر در روال تشخیص نفوذ همکاری دارند. عامل سیستم تشخیص نفوذ رفتار نودهای همسایه اش را نظارت می کند اما داده تبادل یافته و هشدارها با نود ناظر دیگری از کل شبکه، در تصمیم گیری کلی شرکت دارند. چنین سیستمی، کارایی تشخیص را بهبود می بخشد. این معماری مناسب زیرساخت شبکه با یک DODAG است.

Hierarchical: مناسب برای شبکه حسگر خوشه بندی شده با ساختار سلسله مراتبی است. شامل چندین DODAG (با نود سینک مشترک) است. هر خوشه، عامل سیستم تشخیص نفوذ سرخوشه دارد و عامل های محلی داخل خوشه هستند (مثل Stand-Alone) و عامل های سیستم تشخیص نفوذ سرخوشه متصل هستند و در فرآیند تشخیص نفوذ همکاری می کنند.

Mobile Agent: چندین عامل های موبایل را برای انجام فرآیند تشخیص نفوذ به طور همکارانه به کار می گیرد. تحرک عامل های سیستم تشخیص نفوذ ممکن است کارایی سیستم تشخیص نفوذ را بهبود بخشد. عامل های موبایل به عنوان یک

سگمنت برنامه خود کنترلی، یک کد قابل اجرای خاص است که از یک نود به نود دیگری حرکت می‌کند. در این مهاجرت عامل، که به معنی حرکت یک عامل از یک نود به دیگری است، علاوه بر انتقال داده، محاسبات نیز انجام می‌شود.

۱۰. دسته‌بندی سیستم تشخیص نفوذ در اینترنت اشیاء را براساس استراتژی قرارگیری سیستم

تشخیص شرح دهید؟

دسته‌بندی براساس قرارگیری سیستم تشخیص به صورت توزیع شده، متمرکز، ترکیبی است.

در حالت توزیع شده، سیستم تشخیص نفوذ در هر شی فیزیکی از LLN قرار می‌گیرد. سیستم تشخیص نفوذ مستقر شده در هر نود باید بهینه شود و منابع محدود هستند. در این استراتژی، نودها ممکن است مسئول نظارت همسایگان باشند. نودهایی که همسایه‌های خود را نظارت می‌کنند به عنوان watchdog در نظر گرفته می‌شوند.

در حالت متمرکز، سیستم تشخیص نفوذ در یک مولفه متمرکز برای مثال در روتر مرزی یا یک میزبان اختصاصی قرار می‌گیرد. همه داده‌های گره‌های LLN جمع‌آوری و از طریق روتر مرزی به اینترنت متصل می‌شوند. همچنین درخواست‌های کاربران اینترنت به گره‌های LLN می‌فرستند. بنابراین سیستم تشخیص قرار گرفته در روتر مرزی می‌تواند همه ترافیک تبادل یافته بین LLN و اینترنت را آنالیز کند. با این حال آنالیز ترافیک که از روتر مرزی می‌گذرد برای تشخیص حملات شامل نودهای داخل LLN کافی نیستند و باید سیستم تشخیصی طراحی شود که بتواند ترافیک تبادل یافته بین گره‌های LLN را نظارت کند.

در حالت ترکیبی، رویکرد اول، شبکه را داخل خوشه‌ها یا نواحی سازماندهی می‌کند و فقط گره اصلی هر خوشه میزبان یک نمونه سیستم تشخیص نفوذ می‌باشد. بنابراین این نود مسئول نظارت گره‌های دیگر خوشه است. رویکرد دوم، ماژول‌های سیستم تشخیص نفوذ در روتر مرزی و در نودهای دیگر شبکه قرار گرفته‌اند. تفاوت اصلی این رویکرد با اولی در حضور یک مولفه مرکزی است. ماژول سیستم تشخیص نفوذ در روتر مرزی مسئول وظایفی است که متقاضی ظرفیت منبع بیشتر است در حالی که ماژول‌های سیستم تشخیص نفوذ در نودهای عادی معمولاً سبک هستند.